

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 89

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 mai 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
257/1996. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 martie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978.....	1	187. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978.....	10
80. — Lege pentru ratificarea Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978	2	★	
Convenția europeană de extrădare și protocoalele sale adiționale	2-10	81. — Lege privind exercitarea profesiei de farmacist, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România.....	10-15
		188. — Decret pentru promulgarea Legii privind exercitarea profesiei de farmacist, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România.....	16

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 martie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția europeană de extrădare, încheiată la Paris la 13 martie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 iulie 1996.
Nr. 257.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Convenției europene de extrădare,
încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și a protocoalelor sale adiționale,
încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția europeană de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957.

Se ratifică Protocolul adițional la Convenția europeană de extrădare, încheiat la Strasbourg la 15 octombrie 1975, precum și al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de extrădare, încheiat la Strasbourg la 17 martie 1978.

Art. 2. — Ratificarea convenției se face cu următoarele declarații:

(1) La articolul 6 paragraful 1 litera a):

„Cetățeanul român și persoana căreia i s-a acordat drept de azil în România nu pot fi extrădați.“

(2) La articolul 6 paragraful 1 litera b):

„Prin termenul *resortisant*, în sensul prezentei convenții, se înțelege cetățeanul român sau persoana care a obținut drept de azil în România.“

(3) La articolul 21 paragraful 5:

„În cazul în care se va solicita tranzitarea teritoriului României, pentru un cetățean român sau pentru o per-

soană care a obținut drept de azil în România, cererea de tranzit va fi refuzată.“

Art. 3. — Ratificarea convenției se face cu următoarea rezervă la articolul 2 paragraful 1:

„Extrădarea va fi cerută și, respectiv, acordată de România, în vederea urmăririi sau judecării, numai pentru fapte a căror săvârșire atrage, potrivit legislației părții solicitante și a părții solicitate, o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 2 ani sau o pedeapsă mai severă, iar în vederea executării pedepsei, numai dacă pedeapsa privativă de libertate este mai mare de un an sau mai severă.“

Art. 4. — Lista infracțiunilor pentru care extrădarea este exclusă, cu indicarea dispozițiilor din legea română care exclud extrădarea, va fi întocmită de Ministerul Justiției și aprobată de Guvernul României, urmând a se notifica secretarului general al Consiliului Europei, o dată cu depunerea instrumentului de ratificare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 14 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 9 mai 1997.
Nr. 80.

CONVENȚIA EUROPEANĂ DE EXTRĂDARE*)

(Paris, 13 decembrie 1957)

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei, considerând că scopul Consiliului Europei este de a înfăptui o uniune mai strânsă între membrii săi, considerând că acest obiectiv poate fi atins prin încheierea de acorduri sau prin adoptarea unei acțiuni comune în domeniul juridic, încredințate că acceptarea unor reguli uniforme în materie de extrădare este de natură a face să progreseze această operă de unificare, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Obligația de a extrăda

Părțile contractante se angajează să-și predea reciproc, potrivit regulilor și sub condiții determinate prin articolele următoare, persoanele care sunt urmărite pentru o infracțiune sau căutate în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță de către autoritățile judiciare ale părții solicitante.

ARTICOLUL 2

Fapte care dau loc la extrădare

1. Vor da loc la extrădare faptele pedepsite de legile părții solicitante și ale părții solicitate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an sau cu o pedeapsă mai severă. Când pe teritoriul părții solicitante a intervenit o

*) Traducere.

condamnare la o pedeapsă ori când s-a aplicat o măsură de siguranță, sancțiunea pronunțată va trebui să fie de o durată de cel puțin 4 luni.

2. Dacă cererea de extrădare vizează mai multe fapte distincte, pedepsite fiecare de legea părții solicitante și a părții solicitate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate, dar dintre care unele nu îndeplinesc condiția privind durata pedepsei, partea contractantă solicitată va avea facultatea să acorde extrădarea și pentru acestea din urmă.

3. Orice parte contractantă, a cărei legislație nu autorizează extrădarea pentru anumite infracțiuni vizate la paragraful 1 al prezentului articol, va putea, în ceea ce o privește, să excludă aceste infracțiuni din câmpul de aplicare a convenției.

4. Orice parte contractantă, care dorește să se prevaleze de facultatea prevăzută la paragraful 3 al prezentului articol, va notifica secretarului general al Consiliului Europei, o dată cu depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare, fie o listă a infracțiunilor pentru care extrădarea este autorizată, fie o listă a infracțiunilor pentru care extrădarea este exclusă, cu indicarea dispozițiilor legale care autorizează sau exclud extrădarea. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica aceste liste celorlalți semnatori.

5. Dacă, ulterior, alte infracțiuni vor fi fost excluse de la extrădare prin legislația unei părți contractante, aceasta va notifica o atare excludere secretarului general al Consiliului Europei, care va informa despre aceasta pe ceilalți semnatori. Această notificare nu va produce efect decât la expirarea unui termen de 3 luni socotit de la data primirii ei de către secretarul general.

6. Oricare parte contractantă, care va fi folosit facultatea prevăzută la paragrafele 4 și 5 ale prezentului articol, va putea oricând supune aplicării prezentei convenții infracțiuni care au fost excluse de la aceasta. Ea va notifica aceste modificări secretarului general al Consiliului Europei, care le va comunica celorlalți semnatori.

7. Oricare parte contractantă va putea aplica regula reciprocității în ceea ce privește infracțiunile excluse din câmpul de aplicare a convenției, în temeiul prezentului articol.

ARTICOLUL 3

Infracțiuni politice

1. Extrădarea nu se va acorda, dacă infracțiunea pentru care este cerută este considerată de partea solicitată ca infracțiune politică sau ca faptă conexasă unei asemenea infracțiuni.

2. Aceeași regulă se va aplica, dacă partea solicitată are motive temeinice de a crede că cererea de extrădare motivată printr-o infracțiune de drept comun a fost prezentată în vederea urmăririi sau pedepsirii unei persoane pentru considerente de rasă, de religie, de naționalitate sau de opinii politice ori că situația acestei persoane riscă să fie agravată pentru unul sau altul dintre aceste motive.

3. În aplicarea prezentei convenții, atentatul la viața unui șef de stat sau a unui membru al familiei sale nu va fi considerat ca infracțiune politică.

4. Aplicarea prezentului articol nu va afecta obligațiile pe care părțile le vor fi asumat sau le vor asuma potrivit oricărei alte convenții internaționale cu caracter multilateral.

ARTICOLUL 4

Infracțiuni militare

Extrădarea motivată de infracțiuni militare care nu constituie infracțiuni de drept comun este exclusă din câmpul de aplicare a prezentei convenții.

ARTICOLUL 5

Infracțiuni fiscale

În materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar, extrădarea se va acorda, în condițiile prevăzute de prezenta convenție, numai dacă s-a hotărât astfel între părțile contractante pentru fiecare infracțiune sau categorie de infracțiuni.

ARTICOLUL 6

Extrădarea naționaliilor

1. a) Orice parte contractantă are dreptul să refuze extrădarea resortisanților săi.

b) Fiecare parte contractantă va putea, printr-o declarație făcută o dată cu semnarea sau cu depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare, să definească, în ceea ce o privește, termenul de *resortisant* în înțelesul prezentei convenții.

c) Calitatea de resortisant se va aprecia la data hotărârii asupra extrădării. Totuși, dacă această calitate nu este recunoscută decât între data hotărârii și data avută în vedere pentru predare, partea solicitată va putea, de asemenea, să se prevaleze de dispoziția alin. a) al prezentului paragraf.

2. Dacă partea solicitată nu-și extrădează propriul resortisant, ea va trebui, la cererea părții solicitante, să supună cauza autorităților competente, astfel încât să se poată exercita urmărirea judiciară, dacă este cazul. În acest scop, dosarele, informațiile și obiectele privind infracțiunea se vor transmite gratuit pe calea prevăzută la paragraful 1 al art. 12. Partea solicitantă va fi informată despre rezultatul cererii sale.

ARTICOLUL 7

Locul săvârșirii infracțiunii

1. Partea solicitată va putea refuza să extrădeze persoana reclamată pentru o infracțiune care, potrivit legislației sale, a fost săvârșită în totul sau în parte pe teritoriul său ori într-un loc asimilat teritoriului său.

2. Când infracțiunea, motivând cererea de extrădare, a fost comisă în afara teritoriului părții solicitante, extrădarea nu va putea fi refuzată decât dacă legislația părții solicitate nu autorizează urmărirea unei infracțiuni de același fel, săvârșită în afara teritoriului său ori nu autorizează extrădarea pentru infracțiunea formând obiectul cererii.

ARTICOLUL 8

Urmăririi în curs pentru aceleași fapte

O parte solicitată va putea refuza să extrădeze o persoană reclamată, dacă această persoană se află și sub urmărirea sa pentru fapta sau faptele în legătură cu care se cere extrădarea.

ARTICOLUL 9

Non bis in idem

Extrădarea nu se va acorda când persoana reclamată a fost judecată definitiv de către autoritățile competente ale părții solicitate, pentru fapta sau faptele pentru care

extrădarea este cerută. Extrădarea va putea fi refuzată, dacă autoritățile competente ale părții solicitate au hotărât să nu întreprindă urmăriri sau să pună capăt urmărilor pe care le-au exercitat pentru aceeași faptă sau aceleași fapte.

ARTICOLUL 10

Prescripția

Extrădarea nu se va acorda, dacă prescripția acțiunii sau a pedepsei este împlinită potrivit legislației fie a părții solicitante, fie a părții solicitate.

ARTICOLUL 11

Pedeapsa capitală

Dacă fapta pentru care se cere extrădarea este pedepsită cu pedeapsa capitală de către legea părții solicitante și dacă, în atare caz, această pedeapsă nu este prevăzută de legislația părții solicitate, sau în mod normal aici nu este executată, extrădarea nu va putea să fie acordată decât cu condiția ca partea solicitantă să dea asigurări considerate ca îndestulătoare de către partea solicitată că pedeapsa capitală nu se va executa.

ARTICOLUL 12

Cererea și actele ajutoare

1. Cererea se va formula în scris și va fi prezentată pe cale diplomatică. Asupra altei căi se va putea conveni prin înțelegere directă între două sau mai multe părți.

2. Se vor prezenta, în sprijinul cererii:

a) originalul sau copia autentică fie de pe o hotărâre de condamnare executorie, fie de pe un mandat de arestare sau de pe orice alt act având putere egală, eliberat în formele prescise de legea părții solicitante;

b) o expunere a faptelor pentru care se cere extrădarea.

Data și locul săvârșirii lor, calificarea lor legală și referirile la dispozițiile legale ce le sunt aplicabile se vor indica în modul cel mai exact posibil; și

c) o copie de pe dispozițiile legale aplicabile sau, dacă aceasta nu este cu putință, o declarație asupra dreptului aplicabil, precum și semnalmentele cele mai precis posibile ale persoanei reclamate și orice alte informații de natură a determina identitatea și naționalitatea sa.

ARTICOLUL 13

Informații suplimentare

Dacă informațiile comunicate de partea solicitantă se dovedesc insuficiente pentru a permite părții solicitate să pronunțe o hotărâre în aplicarea prezentei convenții, această din urmă parte va cere complinirea informațiilor necesare și va putea fixa un termen pentru obținerea acestor informații.

ARTICOLUL 14

Regula specialității

1. Persoana care va fi predată nu va fi nici urmărită, nici judecată, nici deținută în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță, nici supusă oricărei alte restricții a libertății sale individuale, pentru orice fapt anterior predării, altul decât cel care a motivat extrădarea, în afară de cazurile următoare:

a) când partea care a predat-o consimte. O cerere va fi prezentată în acest scop, însoțită de actele prevăzute la art. 12 și de un proces-verbal judiciar consemnând decla-

rațiile extrădatului. Acest consimțământ se va da atunci când infracțiunea pentru care este cerut atrage ea însăși obligația de extrădare potrivit prezentei convenții;

b) când, având posibilitatea să o facă, persoana extrădată nu a părăsit în cele 45 de zile următoare eliberării sale definitive teritoriul părții căreia îi fusese predată ori dacă s-a înapoiat acolo după ce l-a părăsit.

2. Totuși partea solicitantă va putea lua măsurile necesare în vederea, pe de-o parte, a unei eventuale trimiteri a persoanei de pe teritoriul său, iar pe de altă parte, a întreprinderii prescripției potrivit legislației sale, inclusiv recurgerea la o procedură în lipsă.

3. Când calificarea dată faptei incriminate va fi modificată în cursul procedurii, persoana extrădată nu va fi urmărită sau judecată decât în măsura în care elementele constitutive ale infracțiunii recalificate ar îngădui extrădarea.

ARTICOLUL 15

Reextrădarea către un al treilea stat

În afara cazului prevăzut la paragraful 1 lit. b) al art. 14, consimțământul părții solicitate va fi necesar spre a îngădui părții solicitante să predea unei alte părți sau unui stat terț persoana care i-a fost predată și care ar fi căutată de cealaltă parte sau de statul terț pentru infracțiuni anterioare predării. Partea solicitată va putea cere prezentarea actelor prevăzute la paragraful 1 al art. 12.

ARTICOLUL 16

Arestarea provizorie

1. În caz de urgență, autoritățile competente ale părții solicitante vor putea cere arestarea provizorie a persoanei căutate; autoritățile competente ale părții solicitate vor statua asupra acestei cereri potrivit legii acestei părți.

2. Cererea de arestare provizorie va indica existența unuia dintre documentele prevăzute la paragraful 2 lit. a) al art. 12 și va face cunoscută intenția de a trimite o cerere de extrădare; ea va menționa infracțiunea pentru care se va cere extrădarea, data și locul unde a fost comisă, precum și, în măsura posibilului, semnalmentele persoanei căutate.

3. Cererea de arestare provizorie se va transmite autorităților competente ale părții solicitate fie pe cale diplomatică, fie direct prin poștă sau telegraf, fie prin Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol), fie prin orice alt mijloc, lăsând o urmă scrisă sau încuviințată de partea solicitată. Autoritatea solicitantă va fi informată neîntârziat despre urmarea dată cererii sale.

4. Arestarea provizorie va putea înceta dacă, în termen de 18 zile de la arestare, partea solicitată nu a fost sesizată prin cererea de extrădare și documentele menționate la art. 12; ea nu va trebui, în nici un caz, să depășească 40 de zile de la arestare. Totuși punerea în libertate provizorie este posibilă oricând, partea solicitată având însă de luat orice măsură pe care o va aprecia necesară spre a evita fuga persoanei reclamate.

5. Punerea în libertate nu va fi opusă unei noi arestări și extrădării, dacă cererea de extrădare este primită ulterior.

ARTICOLUL 17

Concurs de cereri

Dacă extrădarea este cerută în concurs de către mai multe state, fie pentru aceeași faptă, fie pentru fapte diferite, partea solicitată va statua, ținând seama de toate împrejurările și în mod deosebit de gravitatea și de locul

săvârșirii infracțiunilor, de datele respective ale cererilor, de naționalitatea persoanei reclamate și de posibilitatea unei extradări ulterioare către alt stat.

ARTICOLUL 18

Predarea extrădatului

1. Partea solicitată va face cunoscută părții solicitante, pe calea prevăzută la paragraful 1 al art. 12, hotărârea sa asupra extradării.

2. Orice respingere totală sau parțială va fi motivată.

3. În caz de acceptare, partea solicitantă va fi informată despre locul și data predării, precum și asupra duratei detenției executate în vederea extradării de către persoana reclamată.

4. Sub rezerva cazului prevăzut la paragraful 5 al prezentului articol, dacă persoana reclamată nu a fost preluată la data fixată, ea va putea fi pusă în libertate la expirarea unui termen de 15 zile socotit de la această dată și va fi, în orice caz, pusă în libertate la expirarea unui termen de 30 de zile; partea solicitată va putea refuza să o extrădeze pentru aceeași faptă.

5. În caz de forță majoră care împiedică predarea sau primirea persoanei de extrădat, partea interesată va informa despre aceasta pe cealaltă parte; ambele părți se vor pune de acord asupra unei noi date de predare, iar dispozițiile paragrafului 4 al prezentului articol vor fi aplicabile.

ARTICOLUL 19

Predarea amânată sau condițională

1. Partea solicitată va putea, după ce va fi statuat asupra cererii de extrădare, să amâne predarea persoanei cerute, pentru a putea fi urmărită de ea însăși, sau, dacă persoana a fost deja condamnată, să poată executa, pe teritoriul său, o pedeapsă aplicabilă pentru un alt fapt decât acela pentru care este cerută extrădarea.

2. În loc de a amâna predarea, partea solicitată va putea preda temporar părții solicitante persoana cerută, în condiții ce vor fi determinate de comun acord între părți.

ARTICOLUL 20

Remiterea de obiecte

1. La cererea părții solicitante, partea solicitată va reține și va remite, în măsura permisă de legislația sa, obiectele:

a) care pot fi folosite ca elemente doveditoare; sau

b) care, provenind din infracțiune, au fost găsite în momentul arestării în posesia persoanei reclamate sau au fost descoperite ulterior.

2. Remiterea obiectelor vizate la paragraful 1 al prezentului articol se va efectua chiar în cazul în care extradarea, care a fost deja admisă, nu ar putea avea loc ca urmare a morții sau evadării persoanei reclamate.

3. Când numitele obiecte vor fi susceptibile de reținere sau de confiscare pe teritoriul părții solicitate, aceasta din urmă va putea, în vederea unei proceduri penale în curs, să le păstreze temporar sau să le remită sub condiția restituirii.

4. Sunt totuși rezervate drepturile pe care partea solicitată sau terții le-ar fi dobândit asupra acestor obiecte. Dacă asemenea drepturi există, obiectele se vor restitui la terminarea procesului, cât mai curând cu putință și fără cheltuieli, părții solicitate.

ARTICOLUL 21

Tranzitul

1. Tranzitul prin teritoriul uneia dintre părțile contractante se va încuviința la cerere, adresată pe calea prevăzută la paragraful 1 al art. 12, cu condiția să nu fie vorba despre vreo infracțiune considerată de partea solicitată pentru tranzit ca având un caracter politic ori pur militar, ținând seama de art. 3 și 4 ale prezentei convenții.

2. Tranzitul unui resortisant, în înțelesul art. 6, al țării solicitate pentru tranzit, va putea fi refuzat.

3. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4 din prezentul articol, prezentarea documentelor prevăzute la paragraful 2 al art. 12 va fi necesară.

4. În cazul în care va fi folosită calea aeriană, se va face aplicarea următoarelor dispoziții:

a) când nu va fi prevăzută o aterizare, partea solicitantă va înștiința partea peste al cărei teritoriu se va zbura și va atesta existența unuia dintre documentele prevăzute la paragraful 2 lit. a) al art. 12.

În caz de aterizare forțată, această notificare va produce efectele cererii de arestare provizorie prevăzute la art. 16, iar partea solicitantă va adresa o cerere formală de tranzit;

b) când va fi prevăzută o aterizare, partea solicitantă va adresa o cerere formală de tranzit.

5. Totuși o parte va putea declara, o dată cu semnarea prezentei convenții sau la depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare, că nu va încuviința tranzitul unei persoane decât în aceleași condiții cu cele ale extradării sau cu unele dintre ele. În aceste cazuri, se va putea aplica regula reciprocității.

6. Tranzitul persoanei extrădate nu se va efectua prin traversarea unui teritoriu unde ar fi motive să se creadă că viața sau libertatea sa ar putea fi amenințate pentru motive legate de rasa, religia, naționalitatea sau opiniile sale politice.

ARTICOLUL 22

Procedura

În afara unor dispoziții contrare ale prezentei convenții, legea părții solicitate este singura aplicabilă procedurii de extrădare, precum și celei a arestării provizorii.

ARTICOLUL 23

Limbile folosite

Documentele de prezentat vor fi redactate fie în limba părții solicitante, fie în cea a părții solicitate. Aceasta din urmă va putea cere o traducere în una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei, la alegerea ei.

ARTICOLUL 24

Cheltuieli

1. Cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți.

2. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante.

3. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu nemetropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul nemetropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

ARTICOLUL 25

Definirea măsurilor de siguranță

În înțelesul prezentei convenții, termenul *măsură de siguranță* desemnează orice măsuri privative de libertate care au fost dispuse complementar sau în substituirea unei pedepse, prin hotărâre a unei jurisdicții penale.

ARTICOLUL 26

Rezerve

1. Oricare parte contractantă va putea, o dată cu semnarea prezentei convenții sau cu depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare, să formuleze o rezervă cu privire la una sau mai multe dispoziții determinate ale convenției.

2. Oricare parte contractantă care va fi formulat o rezervă o va retrage de îndată ce împrejurările o vor permite. Retragerea se va face prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

3. O parte contractantă care va fi formulat o rezervă cu privire la o dispoziție a convenției nu va putea cere aplicarea acestei dispoziții de către o altă parte decât în măsura în care ea însăși o va fi acceptat.

ARTICOLUL 27

Câmpul de aplicare teritorială

1. Prezenta convenție se va aplica teritoriilor metropolitane ale părții contractante.

2. Ea se va aplica deopotrivă, în ceea ce privește Franța, Algeriei și departamentelor de dincolo de mări, iar în ceea ce privește Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Insulelor Canalului și Insulei Man.

3. Republica Federală Germania va putea extinde aplicarea prezentei convenții Landului Berlin, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei. Acesta va notifica declarația celorlalte părți.

4. Prin înțelegere directă între două sau mai multe părți, câmpul de aplicare a prezentei convenții se va putea extinde în condițiile stipulate în această înțelegere oricărui teritoriu al uneia dintre aceste părți, altul decât cele vizate la paragrafele 1, 2 și 3 ale prezentului articol și căruia una dintre părți îi asigură relațiile internaționale.

ARTICOLUL 28

Relații între prezenta convenție și acordurile bilaterale

1. Prezenta convenție abrogă, în ceea ce privește teritoriile cărora se aplică, acele dispoziții din tratate, convenții sau acorduri bilaterale care, între două părți contractante, guvernează materia extrădării.

2. Părțile contractante nu vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale decât pentru completarea dispozițiilor prezentei convenții sau pentru a înlesni aplicarea principiilor cuprinse în aceasta.

3. Când între două sau mai multe părți contractante extrădarea se practică în temeiul unei legislații uniforme, părțile vor fi libere să-și reglementeze raporturile mutuale în materie de extrădare, sprijinindu-se exclusiv pe acest sistem, independent de dispozițiile prezentei convenții. Același principiu va fi aplicabil între două sau mai multe părți contractante, având fiecare în vigoare o lege prevăzând executarea pe teritoriul său a mandatelor de arestare emise pe teritoriul celeilalte sau celorlalte părți. Părțile contractante care exclud sau vor exclude din raporturile lor mutu-

ale aplicarea prezentei convenții, potrivit dispozițiilor prezentului paragraf, urmează să adreseze în acest scop o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Acesta va comunica celorlalte părți contractante orice notificare primită în temeiul prevederilor prezentului paragraf.

ARTICOLUL 29

Semnarea, ratificarea, intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va rămâne deschisă spre semnare membrilor Consiliului Europei. Ea va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare se vor depune pe lângă secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 90 de zile de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare.

3. Ea va intra în vigoare, față de oricare semnatar care o va ratifica ulterior, după 90 de zile de la depunerea instrumentului de ratificare.

ARTICOLUL 30

Aderarea

1. Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat nemembru al consiliului să adere la prezenta convenție. Rezoluția privind această invitație urmează să primească acordul unanim al membrilor consiliului, care au ratificat convenția.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea, pe lângă secretarul general al Consiliului Europei, a unui instrument de aderare care va produce efect după 90 de zile de la depunerea sa.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Oricare parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezenta convenție, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Această denunțare va produce efect după 6 luni de la data primirii notificării sale de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica membrilor consiliului și guvernului fiecărui stat care a aderat la prezenta convenție:

a) depunerea fiecărui instrument de ratificare sau de aderare;

b) data intrării în vigoare;

c) orice declarație făcută în aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 al art. 6 și ale paragrafului 5 al art. 21;

d) orice rezervă formulată în aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 al art. 26;

e) retragerea oricărei rezerve efectuate în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al art. 26;

f) orice notificare de denunțare primită în aplicarea dispozițiilor art. 31 al prezentei convenții și data la care aceasta va produce efect.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Paris la 13 decembrie 1957, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care se va depune în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate de pe aceasta guvernului semnatar.

**PROTOCOL ADIȚIONAL
la Convenția europeană de extrădare*)**

(Strasbourg, 15 octombrie 1975)

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol, văzând dispozițiile Convenției europene de extrădare, deschisă spre semnare la Paris la 13 decembrie 1957, denumită în continuare *convenția*, îndeosebi art. 3 și 9 ale acesteia, considerând că este oportun să se completeze aceste articole în vederea întăririi protecției comunității umane și a persoanelor, au convenit după cum urmează:

Titlul I

ARTICOLUL 1

Pentru aplicarea prevederilor art. 3 al convenției, nu vor fi considerate infracțiuni politice:

a) crimele împotriva umanității prevăzute de Convenția pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid, adoptată la 9 decembrie 1948 de Adunarea generală a Națiunilor Unite;

b) infracțiunile prevăzute la art. 50 al Convenției de la Geneva din 1949 pentru îmbunătățirea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie, la art. 51 al Convenției de la Geneva din 1949 pentru îmbunătățirea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților forțelor armate maritime, la art. 130 al Convenției de la Geneva din 1949 cu privire la tratamentul prizonierilor de război și la art. 147 al Convenției de la Geneva din 1949 cu privire la protecția persoanelor civile în timp de război;

c) orice violări analoage ale legilor războiului, în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului protocol și a cutumelor războiului existente în acel moment, care nu sunt deja prevăzute prin dispozițiile sus-menționate ale convențiilor de la Geneva.

Titlul II

ARTICOLUL 2

Articolul 9 al convenției se completează prin textul următor, articolul 9 original al convenției alcătuind paragraful 1, iar dispozițiile de mai jos, paragrafele 2, 3 și 4:

„2. Extrădarea unei persoane care a format obiectul unei judecăți definitive într-un stat terț, parte contractantă la convenție, pentru fapta sau faptele în vederea cărora cererea este prezentată, nu se va acorda:

a) când menționata judecată a pronunțat achitarea sa;

b) când pedeapsa privativă de libertate sau altă măsură aplicată:

(i) a fost executată integral;

(ii) a format obiectul unei grațieri sau amnistii, purtând asupra totalității sale sau asupra părții neexecutate;

c) când judecătorul a constatat vinovăția autorului infracțiunii fără să pronunțe vreo sancțiune.

3. Totuși, în cazurile prevăzute la paragraful 2, extrădarea va putea fi acordată:

a) dacă fapta care a dat loc judecății a fost comisă împotriva unei persoane, instituții sau bun având caracter public în statul solicitant;

b) dacă persoana care a format obiectul judecății avea ea însăși un caracter public în statul solicitant;

c) dacă fapta care a dat loc judecății a fost comisă în totul sau în parte pe teritoriul statului solicitant sau într-un loc asimilat teritoriului său.

4. Dispozițiile paragrafelor 2 și 3 nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale mai largi, cu privire la efectul *non bis in idem* legat de hotărârile judiciare pronunțate în străinătate.“

Titlul III

ARTICOLUL 3

1. Prezentul protocol este deschis semnării de către statele membre ale Consiliului Europei, care au semnat convenția. El va fi ratificat, acceptat sau aprobat. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare se vor depune pe lângă secretarul general al Consiliului Europei.

2. Protocolul va intra în vigoare după 90 de zile de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

3. El va intra în vigoare față de oricare stat semnatar care îl va ratifica, accepta sau aproba ulterior, după 90 de zile de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

4. Nici un stat membru al Consiliului Europei nu va putea ratifica, accepta sau aproba prezentul protocol fără ca, totodată sau anterior, să fi ratificat convenția.

ARTICOLUL 4

1. Oricare stat care a aderat la convenție poate adera la prezentul protocol după intrarea în vigoare a acestuia.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea, pe lângă secretarul general al Consiliului Europei, a unui instrument de aderare care va produce efect după 90 de zile de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 5

1. Oricare stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile cărora li se aplică prevederile prezentului protocol.

2. Oricare stat poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sau oricând mai târziu, să extindă aplicarea prezentului protocol, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, oricărui alt teritoriu desemnat în declarație și ale cărui relații internaționale le asigură sau pentru care este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în temeiul paragrafului precedent va putea fi retrasă, cât privește orice teritoriu desemnat în această declarație, în condițiile prevăzute la art. 8 din prezentul protocol.

ARTICOLUL 6

1. Oricare stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de

*) Traducere.

acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că nu acceptă unul sau altul dintre titlurile I sau II din prezentul protocol.

2. Oricare parte contractantă poate retrage o declarație formulată de ea în temeiul paragrafului precedent, pe calea unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei și care va produce efect de la data primirii sale.

3. Nici o rezervă nu este admisă față de dispozițiile prezentului protocol.

ARTICOLUL 7

Comitetul European pentru Problemele Penale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentului protocol și va înlesni, pe cât este necesar, reglementarea amabilă a oricărei dificultăți generate de executarea protocolului.

ARTICOLUL 8

1. Oricare parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezentul protocol, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va produce efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

3. Denunțarea convenției atrage automat denunțarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 9

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale consiliului și oricărui stat care a aderat la convenție:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, potrivit art. 3;
- d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 5 și orice retragere a unei asemenea declarații;
- e) orice declarație formulată în aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 al art. 6;
- f) retragerea oricărei declarații efectuate în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al art. 6;
- g) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 8 și data de la care denunțarea va produce efect.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Strasbourg la 15 octombrie 1975, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un exemplar care se va depune în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate de pe acesta fiecăruia dintre statele semnatare și aderente.

AL DOILEA PROTOCOL ADIȚIONAL la Convenția europeană de extrădare*)

(Strasbourg, 17 martie 1978)

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol, dornice să înlesnească aplicarea, în materie de infracțiuni fiscale, a Convenției europene de extrădare, deschisă spre semnare la Paris la 13 decembrie 1957, denumită în continuare *convenție*; considerând, de asemenea, că este oportună completarea convenției în anumite alte privințe, au convenit după cum urmează:

Titlul I

ARTICOLUL 1

Paragraful 2 al articolului 2 al convenției se completează prin următoarea dispoziție:

„Această facultate va fi deopotrivă aplicabilă unor fapte care nu sunt pasibile decât de o sancțiune de natură pecuniară.“

Titlul II

ARTICOLUL 2

Articolul 5 al convenției se înlocuiește prin următoarele dispoziții:

„Infracțiuni fiscale

1. În materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar, extrădarea va fi acordată între părțile contractante, conform dispozițiilor convenției, pentru fapte la care corespund, potrivit legii părții solicitate, infracțiuni de aceeași natură.

2. Extrădarea nu va putea fi refuzată pentru motivul că legislația părții solicitate nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementare în materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar cu legislația părții solicitante.“

Titlul III

ARTICOLUL 3

Convenția se completează cu următoarele dispoziții:

„Judecarea în lipsă

1. Când o parte contractantă cere unei alte părți contractante extrădarea unei persoane în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță pronunțate printr-o hotărâre dată în lipsă împotriva sa, partea solicitată poate refuza extrădarea în acest scop, dacă, după părerea sa, procedura de judecată nu a satisfăcut minimul de drepturi de apărare recunoscute oricărei persoane învinuite de o infracțiune. Totuși extrădarea se va acorda, dacă partea solicitantă dă asigurări apreciate ca suficiente spre a garanta persoanei a cărei extrădare este cerută dreptul la o nouă procedură de judecată care să-i salvgardeze drepturile la apărare. Această hotărâre îndreptățește partea solicitantă fie să execute judecata în cauză, dacă cel condamnat nu se împotrivește, fie să urmărească pe extrădat în caz contrar.

2. Când partea solicitată comunică persoanei a cărei extrădare este cerută hotărârea dată în lipsă împotriva sa, partea solicitantă nu va considera această comunicare ca o notificare atrăgând efecte față de procedura penală în acest stat.“

*) Traducere.

Titlul IV

ARTICOLUL 4

Convenția se completează cu următoarele dispoziții:

„Amnistie

Extrădarea nu se va admite pentru o infracțiune acoperită de amnistie în statul solicitat, dacă acesta avea competența să urmărească această infracțiune potrivit propriei sale legi penale.“

Titlul V

ARTICOLUL 5

Paragraful 1 al articolului 12 al convenției este înlocuit prin următoarele dispoziții:

„Cererea va fi formulată în scris și adresată de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate; totuși calea diplomatică nu se exclude. O altă cale va putea fi convenită prin înțelegere directă între două sau mai multe părți.“

Titlul VI

ARTICOLUL 6

1. Presentul protocol este deschis semnării de către statele membre ale Consiliului Europei care au semnat convenția. El va fi supus ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare se vor depune pe lângă secretarul general al Consiliului Europei.

2. Protocolul va intra în vigoare după 90 de zile de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

3. El va intra în vigoare, față de oricare stat semnatar care îl va ratifica, accepta sau aproba ulterior, după 90 de zile de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

4. Un stat membru al Consiliului Europei nu poate ratifica, accepta sau aproba prezentul protocol fără ca, totodată sau anterior, să fi ratificat convenția.

ARTICOLUL 7

1. Oricare stat care a aderat la convenție poate adera la prezentul protocol după intrarea în vigoare a acestuia.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea, pe lângă secretarul general al Consiliului Europei, a unui instrument de aderare care va produce efect după 90 de zile de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 8

1. Oricare stat poate, o dată cu semnarea sau depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile cărora li se vor aplica prevederile prezentului protocol.

2. Oricare stat poate, o dată cu depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sau oricând ulterior, să extindă aplicarea prezentului protocol, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, oricărui alt teritoriu desemnat în declarație și căruia îi asigură relațiile internaționale sau pentru care este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în temeiul paragrafului precedent va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va

produce efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 9

1. Rezervele formulate de un stat, privind o dispoziție a convenției, se vor aplica, de asemenea, prezentului protocol, în afară de cazul în care acest stat nu-și exprimă intenția contrară o dată cu semnarea sau cu depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

2. Oricare stat poate, o dată cu semnarea sau cu depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că își rezervă dreptul:

a) de a nu accepta titlul I;

b) de a nu accepta titlul II sau de a-l accepta numai cât privește unele infracțiuni sau categorii de infracțiuni vizate la art. 2;

c) de a nu accepta titlul III sau de a nu accepta decât paragraful 1 al art. 3;

d) de a nu accepta titlul IV;

e) de a nu accepta titlul V.

3. Oricare parte contractantă, care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului precedent, o poate retrage prin mijlocirea unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei și care va produce efect de la data primirii sale.

4. O parte contractantă, care a aplicat prezentului protocol o rezervă formulată cu privire la o dispoziție a convenției sau care a formulat o rezervă cu privire la o dispoziție a prezentului protocol, nu poate cere aplicarea acestei dispoziții de către o altă parte contractantă; ea poate totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, să ceară aplicarea acestei dispoziții în măsura în care a acceptat-o.

5. Nici o altă rezervă nu se admite la dispozițiile prezentului protocol.

ARTICOLUL 10

Comitetul European pentru Problemele Penale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentului protocol și va înlesni, pe cât este necesar, reglementarea amiabilă a oricărei dificultăți generate de executarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 11

1. Oricare parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezentul protocol, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va produce efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Denunțarea convenției atrage automat denunțarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 12

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale consiliului și oricărui stat care a aderat la convenție:

a) orice semnare a prezentului protocol;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;

c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, potrivit art. 6 și 7;

d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 și 3 ale art. 8;

e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 al art. 9;

f) orice rezervă formulată în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al art. 9;

g) retragerea oricărei rezerve efectuate în aplicarea dispozițiilor paragrafului 3 al art. 9;

h) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 11 și data de la care denunțarea va produce efect.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Strasbourg la 17 martie 1978, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care se va depune în arhivele Consiliului European. Secretarul general al Consiliului European va comunica o copie certificată pentru conformitate de pe acesta fiecăruia dintre statele semnatare și aderente.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției europene de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, și a protocoalelor sale adiționale, încheiate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și la 17 martie 1978, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 mai 1997.
Nr. 187.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind exercitarea profesiei de farmacist, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Exercitarea profesiei de farmacist

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 1. — Exercitarea profesiei de farmacist este un drept al oricărei persoane fizice, cetățean român, posezoare a diplomei de farmacist, eliberată de o instituție de

învățământ universitar cu profil farmaceutic, acreditată, din România ori din străinătate, echivalată potrivit legii. Exercitarea profesiei de farmacist este avizată de Colegiul Farmaciștilor din România și autorizată de Ministerul Sănătății.

Art. 2. — Profesiunea de farmacist are ca scop asigurarea sănătății publice, prin cercetarea, producerea, difuzarea și eliberarea medicamentelor în condițiile de calitate prevăzute de Farmacopeea Română și de alte standarde

oficiale din țară și din străinătate, aprobate de Ministerul Sănătății.

Art. 3. — (1) În exercitarea profesiei, farmacistul trebuie să dovedească devotament, corectitudine, disponibilitate și respect față de persoana care i se adresează pentru procurarea medicamentelor necesare.

(2) În activitatea de preparare și de eliberare a medicamentelor, având deplina răspundere a acestora, farmacistul are drept de decizie.

(3) La absolvirea instituției de învățământ, farmacistul va depune următorul jurământ:

„În întreaga mea activitate voi da dovadă de o atitudine profund umană față de om și colectivitate.

Voi respecta demnitatea și personalitatea bolnavului, exercitând profesia cu conștiinciozitate, respectând normele de etică și de deontologie farmaceutică.

Voi fi corect cu mine însumi și cu confracții mei, cărora le voi cere colaborarea, și nu voi refuza să le acord sprijinul, când mi se va cere, în interesul bolnavului.

Nu voi accepta sub nici un motiv ca activitatea mea de farmacist să fie utilizată împotriva sănătății și vieții omului.

Voi fi răbdător și înțelegător față de cel care, datorită bolii, nu-mi acordă respectul cuvenit.

Jur, pe onoare, în mod solemn și liber!“

(4) Profesia de farmacist este o profesie liberală. Farmacistul nu este funcționar public.

Art. 4. — (1) Profesia de farmacist poate fi exercitată de către cel care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este cetățean român, cu domiciliul în România;
- b) este licențiat al unei instituții de învățământ universitar cu profil farmaceutic, în condițiile legii;
- c) nu se găsește în vreunul dintre cazurile de nedemnități prevăzute de prezenta lege;
- d) este apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei.

(2) Profesia de farmacist poate fi exercitată în România și de către farmaciști cetățeni străini, în condițiile prevăzute de prezenta lege și pe bază de reciprocitate, stabilite prin convenții la care România este parte.

Secțiunea a 2-a

Incompatibilități și interdicții

Art. 5. — Nu poate exercita profesia de farmacist:

- a) farmacistul care a fost condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească, chiar dacă a fost reabilitat, pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții, în împrejurări legate de exercitarea profesiei de farmacist;

- b) farmacistul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau disciplinară.

Art. 6. — (1) Exercițarea profesiei de farmacist este incompatibilă cu:

- a) difuzarea și comercializarea altor produse în afara celor înregistrate și aprobate de Ministerul Sănătății;

- b) profesia de medic;

- c) oricare profesie sau ocupație de natură a aduce atingere demnității profesiei de farmacist sau bunelor moravuri.

(2) Profesia de farmacist nu poate fi exercitată de către o persoană, dacă s-a constatat că starea de sănătate a acesteia este necorespunzătoare, fiind atestată, ca atare, prin certificat medical eliberat de Comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, potrivit legii.

Secțiunea a 3-a

Autorizarea de liberă practică a profesiei de farmacist

Art. 7. — (1) Exercițarea profesiei de farmacist se face pe baza autorizației de liberă practică, eliberată de Ministerul Sănătății în termen de 30 de zile de la depunerea documentelor.

(2) Autorizația de liberă practică a profesiei de farmacist se acordă pe baza următoarelor acte:

- a) diplomă eliberată de o instituție de învățământ universitar cu profil farmaceutic, acreditată în condițiile legii;
- b) certificat de cazier judiciar;
- c) certificat de sănătate;
- d) avizul Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 8. — (1) Activitățile farmaceutice privind prepararea, eliberarea, controlul și conservarea produselor și substanțelor farmaceutice din farmacii și laboratoare sunt conduse și supravegheate de farmaciști. În farmaciile de spital, farmacistul eliberează medicamente numai pentru secțiile spitalului.

(2) În industria farmaceutică și în depozitele de medicamente, farmacistul supraveghează procesele specifice de preparare, control, eliberare și conservare a produselor și substanțelor farmaceutice.

(3) În farmacii, eliberarea medicamentelor, pe bază de prescripție medicală, se face numai sub supravegherea farmacistului.

Art. 9. — (1) Farmaciștii care au dreptul la pensie pentru munca depusă și limită de vârstă, potrivit legii, pot fi menținuți, la cerere, în activitatea profesională, cu avizul Colegiului Farmaciștilor din România, până la vârsta de 60 de ani femeile și de 65 de ani bărbații, cu excepția celor care au doctoratul și a căror activitate poate fi prelungită până la vârsta de 65 de ani femeile și de 70 de ani bărbații.

(2) Farmaciștii care au depășit vârstele prevăzute la alin. (1) pot profesa și în continuare, la cerere, cu autorizație de liberă practică acordată anual, în condițiile art. 7 din prezenta lege, numai în sectorul privat.

Art. 10. — Controlul și supravegherea exercitării profesiei de farmacist se realizează de către Colegiul Farmaciștilor din România și de către Ministerul Sănătății, în condițiile legii.

CAPITOLUL II

Înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România

Secțiunea 1

Caracteristici generale

Art. 11. — (1) Colegiul Farmaciștilor din România se înființează ca organizație profesională, neguvernamentală, cu personalitate juridică, apolitică și fără scop patrimonial, care reprezintă interesele profesiei de farmacist, asigură propășirea și păstrarea prestigiului acestei profesii în cadrul vieții sociale.

(2) Colegiul Farmaciștilor din România are autonomie instituțională și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

(3) Colegiul Farmaciștilor din România cuprinde toți farmaciștii, cetățeni români, domiciliați în România, autorizați să practice profesia de farmacist. Farmaciștii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt autorizați și își desfășoară activitatea în unități ale Ministerului Sănătății sau ale altor ministere cu rețea sanitară și farmaceutică proprie, precum și în sectorul privat, sunt membri ai Colegiului Farmaciștilor din România de la această dată.

(4) Sediul central al Colegiului Farmaciștilor din România este în municipiul București.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Colegiului Farmaciștilor din România

Art. 12. — Colegiul Farmaciștilor din România are următoarele atribuții:

a) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi; apără onoarea, libertatea și independența profesională a farmacistului în exercitarea profesiei; asigură respectarea de către farmaciști a obligațiilor ce le revin;

b) elaborează, adoptă și supraveghează aplicarea statutului propriu și a Codului de deontologie farmaceutică;

c) avizează eliberarea autorizației de liberă practică;

d) susține activitatea și dezvoltarea cercetării științifice farmaceutice și poate organiza manifestări științifice;

e) reprezintă pe membrii săi în relațiile cu instituțiile, cu asociațiile științifice și cu sindicatele;

f) colaborează cu Ministerul Sănătății la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a farmaciștilor;

g) elaborează, în colaborare cu Ministerul Sănătății, metodologia de acordare a gradului profesional și tematica de concurs;

h) propune și stabilește, împreună cu Ministerul Sănătății, principiile privind teritorializarea și înființarea de noi farmacii, laboratoare și depozite farmaceutice;

i) acordă burse pentru specializarea în științele farmaceutice;

j) informează pe membrii săi asupra noutăților științifice și organizează, în acest scop, un centru de informare și publicații profesionale;

k) judecă abaterile de la normele de etică profesională și de deontologie farmaceutică;

l) înființează și sprijină instituțiile și acțiunile de prevenire și asistență medico-socială pentru farmaciști și familiile lor;

m) colaborează cu organizații similare din alte țări.

Secțiunea a 3-a

Membrii Colegiului Farmaciștilor din România.

Drepturi și obligații

Art. 13. — (1) Membrii Colegiului Farmaciștilor din România sunt înscriși într-un registru, care se publică periodic.

(2) Farmaciștii pensionari, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se pot înscrie în Colegiul Farmaciștilor din România.

Art. 14. — Membrii Colegiului Farmaciștilor din România sunt obligați:

a) să respecte reglementările în vigoare referitoare la exercitarea profesiei de farmacist;

b) să respecte și să aplice regulile de bună practică farmaceutică;

c) să acorde cu promptitudine asistență farmaceutică de urgență, ca o îndatorire fundamentală, profesională și civică;

d) să nu prejudicieze interesele bolnavului;

e) să respecte Statutul Colegiului Farmaciștilor din România;

f) să se preocupe de perfecționarea calificării profesionale;

g) să păstreze secretul profesiei de farmacist, potrivit legii.

Art. 15. — Veniturile Colegiului Farmaciștilor din România se constituie din:

a) taxa de înscriere, cotizațiile lunare ale membrilor, alte fonduri rezultate din manifestări culturale și științifice;

b) donații, legate, sponsorizări și drepturi editoriale, în condițiile legii;

c) alte surse.

Art. 16. — Fondurile bănești pot fi utilizate pentru: cheltuieli de administrație; salarizarea personalului; procurarea de mijloace fixe, de material gospodăresc; finanțarea cheltuielilor organizatorice; perfecționarea pregătirii profesionale; acordarea de burse, prin concurs, farmaciștilor; întrajutorarea farmaciștilor cu venituri mici și a familiilor acestora;

crearea de instituții cu scop filantropic și științific și altele, care se stabilesc de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

Secțiunea a 4-a

Organizare și funcționare

Art. 17. — Colegiul Farmaciștilor din România este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București.

Art. 18. — Forurile de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România, la nivel județean sau al municipiului București, sunt: adunarea generală, consiliul județean, respectiv al municipiului București, și comitetul director.

Art. 19. — Colegiul Farmaciștilor din România va colabora cu Ministerul Sănătății în elaborarea actelor normative specifice.

Art. 20. — (1) Contractul individual de muncă al persoanei care exercită o funcție de conducere în comitetul director al consiliului județean, respectiv al municipiului București, și în Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România se suspendă, la cererea persoanei în cauză, pe perioada cât îndeplinește funcția respectivă, cu menținerea locului de muncă.

(2) Persoana aflată într-o situație prevăzută la alin. (1) beneficiază de vechime în muncă, perioada respectivă fiind astfel considerată.

Art. 21. — (1) Pentru primele alegeri, consiliul județean sau al municipiului București, după caz, are un număr de membri proporțional cu numărul farmaciștilor înscriși în evidență, aleși de adunarea generală, după cum urmează:

— până la 100 de farmaciști înscriși în registru	7 membri
— între 101 și 500 de farmaciști înscriși în registru	11 membri
— între 501 și 1.000 de farmaciști înscriși în registru	13 membri
— între 1.001 și 2.000 de farmaciști înscriși în registru	19 membri
— peste 2.000 de farmaciști înscriși în registru	21 de membri.

(2) Consiliul județean sau al municipiului București, după caz, are un număr de 3—11 membri supleanți, aleși de adunarea generală.

Art. 22. — (1) Consiliul județean, respectiv al municipiului București, va alege dintre membrii săi un comitet director format din președinte, trei vicepreședinți și un secretar.

(2) Funcțiile de președinte, vicepreședinte și secretar sunt incompatibile cu:

- funcția corespunzătoare dintr-un sindicat profesional;
- funcția de director și de director adjunct al unei societăți comerciale farmaceutice înființate prin Hotărârea Guvernului nr. 15/1991 privind înființarea societăților comerciale farmaceutice — S.A.;

c) funcția de conducere în structura Ministerului Sănătății (ministru, secretar de stat, șef de departament, director general, director general adjunct, director și director adjunct).

Art. 23. — (1) Membrii consiliului județean, respectiv al consiliului municipiului București, titulari și supleanți, sunt aleși pe o perioadă de maximum 2 ani.

(2) Alegerea membrilor se va face prin vot secret, cu majoritate simplă, prin participarea a minimum jumătate plus unul din numărul total al farmaciștilor înscriși. Dacă nu se va realiza proporția de jumătate plus unul din numărul total al farmaciștilor, pentru alegerea conducerii consiliului județean sau al municipiului București se vor organiza, după două săptămâni, alte alegeri, în prezența majorității simple din numărul membrilor prezenți.

Art. 24. — (1) Consiliul județean, respectiv al municipiului București, se întrunește la convocarea președintelui, în ședințe ordinare, la interval de două luni. În mod excepțional, la solicitarea unei treimi din numărul membrilor săi, consiliul județean, respectiv al municipiului București, poate fi convocat în ședințe extraordinare.

(2) Deciziile consiliului județean, respectiv al municipiului București, se adoptă cu votul a jumătate plus unul din numărul total al membrilor.

Art. 25. — (1) Consiliul județean, respectiv al municipiului București, exercită atribuțiile prevăzute de lege, date în competența sa, la nivelul județului sau al municipiului București, prin regulamentul de funcționare adoptat de adunarea generală a Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor, consiliul județean, respectiv al municipiului București, își desfășoară activitatea în comisii, alese de adunarea generală respectivă, pe domenii de activitate sau pe specialități farmaceutice, în conformitate cu regulamentul de funcționare adoptat de adunarea generală a Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 26. — Conducerea Colegiului Farmaciștilor din România, la nivel național, se exercită de către:

- adunarea generală;
- consiliul național;
- comitetul director.

Art. 27. — (1) Adunarea generală a Colegiului Farmaciștilor din România este alcătuită din reprezentanți aleși de adunarea generală din fiecare județ și din municipiul București, prin vot direct și secret. Norma de reprezentare este de 1 la 50.

(2) Adunarea generală a Colegiului Farmaciștilor din România se întrunește anual.

Art. 28. — Adunarea generală adoptă Codul de deontologie farmaceutică și Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România, în prezența a cel puțin jumătate plus unul din numărul reprezentanților aleși.

Art. 29. — Colegiul Farmaciștilor din România, între sesiunile adunării generale, este condus de consiliul național.

Art. 30. — (1) Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui județ, trei reprezentanți ai municipiului București și câte un reprezentant al farmaciștilor din fiecare minister care are rețea sanitară proprie. În afară de aceasta, Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România poate fi asistat, cu rol consultativ, de câte un reprezentant al Academiei de Științe Medicale, al Ministerului Sănătății, al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Justiției.

(2) Pentru constituirea Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România este necesară prezența a cel puțin jumătate plus unul din numărul reprezentanților stabiliți la alin. (1).

Art. 31. — Deciziile Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România sunt adoptate prin votul a cel puțin jumătate plus unul din numărul total al membrilor.

Art. 32. — Atribuțiile Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România sunt:

a) elaborează Codul de deontologie farmaceutică, statutul, precum și Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România, în termen de 6 luni de la constituirea consiliului național;

b) fixează cotizația care trebuie plătită de către fiecare farmacist consiliului județean sau al municipiului București, după caz, stabilind cota-parte din această cotizație, care trebuie virată către consiliul național;

c) gestionează bunurile Colegiului Farmaciștilor din România și poate să creeze și să subvenționeze acțiuni interesând profesiunea farmaceutică, acțiuni de întrajutorare sau de sponsorizare;

d) controlează gestiunea consiliului județean, respectiv al municipiului București, care trebuie să-l informeze cu privire la toate acțiunile financiare;

e) soluționează, în termen de 30 de zile de la înregistrare, ca instanță superioară, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene, respectiv al municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii.

Art. 33. — În cadrul Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România funcționează mai multe comisii, ale căror număr și competențe sunt stabilite de către acesta prin regulamente proprii.

Art. 34. — (1) Comitetul director al Colegiului Farmaciștilor din România asigură activitatea permanentă a acestuia, în conformitate cu legea și cu regulamentele proprii.

(2) Comitetul director este alcătuit dintr-un președinte, trei vicepreședinți și un secretar general, aleși de consiliul național.

Secțiunea a 5-a

Proceduri și sancțiuni

Art. 35. — Colegiul Farmaciștilor din România soluționează litigiile și abaterile deontologice și disciplinare ale farmaciștilor.

Art. 36. — (1) Membrii Colegiului Farmaciștilor din România, care încalcă jurământul depus, legile și regulamentele specifice privind exercitarea profesiei de farmacist și care nu respectă Codul de deontologie farmaceutică, răspund disciplinar, în funcție de gravitatea abaterii, și sunt pasibili de una dintre următoarele sancțiuni:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) suspendarea temporară, pe un interval de 6 – 12 luni, a calității de membru al Colegiului Farmaciștilor din România;

e) retragerea calității de membru al Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit a) – c) se aplică de către consiliul județean, respectiv al municipiului București, pentru membrii lor.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se aplică de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

(4) Concluziile anchetei și sancțiunile aplicate se comunică în termen de 24 de ore, în mod obligatoriu, Ministerului Sănătății și persoanei juridice cu care farmacistul sancționat a încheiat contractul individual de muncă și care decid, după caz, pe baza acestora, cu privire la avizul de liberă practică a profesiei de farmacist, precum și cu privire la contractul individual de muncă.

Art. 37. — (1) Împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 36 alin. (1) lit. a) – c) se poate introduce contestație la comisia deontologică competentă, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

(2) Împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 36 alin. (1) lit. d) și e) se poate introduce contestație la judecătoria în raza căreia își desfășoară activitatea farmacistul sancționat, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

Art. 38. — Răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Farmaciștilor din România, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform legii.

Art. 39. — După un interval de 6 luni de la emiterea deciziei de suspendare a autorizației de liberă practică farmaceutică, farmacistul în cauză poate cere reexaminarea deciziei. În caz de respingere, o nouă cerere nu poate fi făcută decât după 6 luni.

Art. 40. — Practicarea profesiei de farmacist de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. — Ministerul Sănătății are obligația de a pune la dispoziția comisiilor electorale desemnate pentru organizarea Colegiului Farmaciștilor din România evidența nominală a farmaciștilor din România, conform anexei la prezenta lege, în termen de 30 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României.

Art. 42. — (1) Până la alegerea primului consiliu județean al Colegiului Farmaciștilor din România, respectiv al municipiului București, cererile de înscriere în colegiu se depun la comisiile electorale respective, urmând ca, în termen de 6 luni de la aceeași dată, Ministerul Sănătății să elibereze autorizația de liberă practică farmaceutică.

(2) Primele alegeri vor fi organizate de comisiile electorale desemnate, în care societățile comerciale farmaceutice teritoriale și ale municipiului București, pe de o parte, și filialele județene ale sindicatelor farmaceutice, existente la

data intrării în vigoare a prezentei legi, pe de altă parte, au un număr egal de reprezentanți. Comisiile electorale sunt alcătuite din șase membri.

(3) La nivelul țării se va organiza o comisie electorală centrală, în care Ministerul Sănătății va avea trei reprezentanți, sindicatele farmaciștilor, în ansamblul lor, trei reprezentanți și ministerele cu rețea sanitară proprie, câte un reprezentant. Activitatea acestei comisii constă în validarea alegerilor județene și în organizarea alegerilor pe țară; activitatea ei încetează o dată cu constituirea legală a primei adunări generale a Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 43. — Anexa face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 44. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Art. 45. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 14 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 9 mai 1997.

Nr. 81.

ANEXĂ

Numele și prenumele farmacistului

Data nașterii.....

Specialitatea și gradul profesional.....

Titlul științific.....

Promoția

Locul de muncă.....

Adresa și numărul de telefon.....

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind exercitarea profesiei
de farmacist, înființarea, organizarea și funcționarea
Colegiului Farmaciștilor din România**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind exercitarea profesiei de farmacist, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 mai 1997.
Nr. 188.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.